

El príncep espanyol, Felip de Borbó, i la seva dona, Letizia Ortiz.

Herència insòlita

Un milionari menorquí deixa la seva herència a l'ex-presentadora de Televisió Espanyola Letizia Ortiz i al seu marit.

Poca gent coneixia de veres Juan Ignacio Balada Llabrés, tot i que semblava força conegut a Ciutadella (Menorca), on va viure tota la seva vida. Va morir el dia 18 de novembre, a 69 anys, a causa d'una malaltia hepàtica.

Home reservat, mai no tingué cap projecció social més enllà del reduït cercle que formaven els pocs amics i

coneguts que tenia. De fet, ara que ha estat motiu d'atracció mediàtica per l'herència que deixa, només se n'ha pogut veure una foto, que va publicar *El Mundo*. Hi apareix assegut en una butaca d'orelles coberta per una tela que protegeix la vetusta tapisseria que degué ser moda fa molts anys. És una mostra de l'austeritat en què vivia Balada malgrat ser ric, molt ric: uns trenta milions d'euros, més propietats, accions... que conformaran una xifra global que encara no se sap amb exactitud.

Una fortuna que, en obrir-se el testament –la segona setmana de desembre– es va conèixer a mans de qui havia d'anar a parar: a les mans de Letizia Ortiz i del seu marit, l'hereu de la corona espanyola, Felip de Borbó, a més de les dels seus fills i nebots.

Qui era? La sorpresa va sorprendre Menorca, les Balears i, aviat, la notícia superà les fronteres illenques perquè tot d'una va ser motiu de comentari a tertúlies radiofòniques i televisives i objecte de reportatges de la premsa. És un fet insòlit. Mai cap milionari no havia fet hereu cap membre de la família del rei d'Espanya. Com s'explica una decisió tan estranya? Doncs es pot explicar per la reservada personalitat de Juan Ignacio Balada i pel seu fervor monàrquic.

Balada va viure tota la vida a Ciutadella. Home reservat com n'hi ha pocs, mai no bravejava dels doblers que tenia. Era fill únic i heretà de son pare una fàbrica de gel i una altra d'electricitat, i de sa mare una apotecaria –actualment tancada– que pel valor arquitectònic –és d'estil modernista– fou declarada bé d'interès cultural.

Heretà diners, però en sabé fer molts més. Va convertir l'herència familiar rebuda en el trampolí que el projectà cap a aplegar una bona fortuna. Mitjançant vendes de solars per construir i, sobretot, fent inversions a la borsa i en valors internacionals com ara el petroli –era accionista de diverses companyies petrolíferes– assolí una riquesa impressionant. A Ciutadella era un personatge conegut, però feia una vida molt austera que

ocultava el fons de diners, propietats i valors que havia pogut amassar.

Balada vivia amb totes les comoditats, però sense excessos ni de bon tros ostentació. Era home de manies peculiars. Per exemple, pareix que no tenia frigorífic i que s'estimava més de comprar cada dia tot allò que havia de menester per a menjar; així menjava fresc i no havia d'estotjar res a la gelera. Els ciutadellencs sabien que era home de família *bona* i que tenia diners i propietats, però no tants. Era ric i vivia austerament, però no era ni de bon tros una persona avara, com podria per ventura pensar algú. En poden donar testimoni sobretot els qui eren els seus llogaters, als quals els cobrava una renda molt baixa. No desitjava diners per diners, però tampoc no els gastava a mans plenes.

Fill únic, fadrí i sense fills, no tenia tampoc gaires familiars. De fet, només consten dues nebodes per via materna que viuen l'una a Madrid i l'altra a les Canàries. Aquests dies la premsa les ha cercades però ambdues han fugit de l'atenció mediàtica. Al testament no hi ha referència a cap de les dues. No els deixa ni un cèntim. Per tant, cal suposar que el contacte que tenien amb el seu oncle era més aviat escàs. Val a dir que, com que no són familiars de primer grau, no poden reclamar res de l'herència.

Balada va fer una vida de solitari, tot i que tenia contacte social freqüent amb els seus veïnats, amb

els quals prenia la fresca a l'estiu i hi feia tertúlia. També tenia uns quants amics, però no han aparegut en públic i a cap no li ha deixat ni un cèntim.

Com es pot veure, pocs detalls se saben de la vida de Balada. Això sí, era un declarat monàrquic i un enamorat de la música, especialment de l'òpera. Que era monàrquic és evident veient qui són els hereus de la seva fortuna: la parella formada pel príncep espanyol i la seva esposa, l'ex-presentadora de televisió Letizia Ortiz, juntament amb els seus fills i nebots –vuit menors d'edat en total–, que són beneficiaris de la meitat de la fortuna. L'altra meitat haurà de ser gestionada per una fundació que es dediqui a “afers d'interès general” i de la qual Felip de Borbó haurà de ser el màxim responsable.

Sorpresa. Com és fàcil d'imaginar, la notícia ha causat una enorme sorpresa a Ciutadella, a Menorca, a les Balears i pertot arreu, fins i tot a la casa reial espanyola, on encara se'n fan creus. Mai cap fervorós monàrquic de bona posició no havia fet hereu cap membre d'aquella família. A més, segons ells, mai no hi havia hagut relació de cap mena entre Balada, el príncep d'Espanya i l'ex-presentadora, el rei o qualsevol membre d'aquella família. Letizia Ortiz i el seu home visitaren oficialment Menorca el 2007 i ni tan sols

veren Balada, que no coneixien en absolut, diuen. El perquè de la decisió del finat, doncs, és un misteri que ell s'endugué a la tomba.

Segons les ressenyes de la premsa, tant de Madrid com de Palma, que citen fonts del servei del palau on resideix el rei espanyol, la família està “molt sorpresa” perquè “és quelcom insòlit, i més tenint en compte que Felip i Leticia no el coneixien”. Segons que sembla, a la casa del rei espanyol s'assabentaren del testament quan el marmessor de Balada es posà en contacte amb ells per informar-los-en.

Atesa la sorpresa i el fet que, a més, hi hagi com a beneficiaris els fills de Felip i Leticia, a més dels sis fills d'Elena i Cristina de Borbó –cosa que complica la qüestió legal–, la casa reial espanyola encara no ha anunciat si Felip i la seva dona acceptaran l'herència o no; però ja han fet públic que si acceptassin la part monetària es dedicaria a alguna associació benèfica.

La sorpresa deixa pas ara a les qüestions pràctiques. La primera és la fiscal. Segons la llei, l'impost que grava les herències patrimonials va entre el 34% i el 68%. Tractant-se com es tracta d'una herència sense parentiu entre transmissor i beneficiaris, el gravamen serà el màxim. Per tant, el vertader beneficiari de l'herència de Balada serà a la pràctica el govern balear. D'entrada, la portaveu del govern, Joana Barceló, ha demanat “calma” perquè serà un procés llarg, atès que caldrà valorar exactament els béns i propietats per saber la quantitat global de la fortuna. Només a Ciutadella hi ha cinc edificis a nom del finat. A més, encara podria haver-hi accions i més valors que ara per ara es desconeixen. D'una altra banda, qui sigui el pròxim propietari de l'apotecaria modernista –tancada com a negoci– tindrà la responsabilitat legal de mantenir-la en bon estat. La portaveu del govern, Barceló, que és natural de Ciutadella, digué de Balada que “era una persona que mai no feia ostentació de la seva fortuna. No vaig tenir gaire tracte amb ell, però era prou conegut a Ciutadella”.

Els prínceps espanyols havien visitat alguna vegada Menorca, però, segons que diuen, no coneixien de res Juan Ignacio Balada.

Miquel Payeras